

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 19 MARÇ DE 2021 | Número 117

PÀG. 4 | MONTSE CASTELLÀ

Reflexions en torn a la mort

PÀG. 6 | OBITUARI

Mor Picanyol, il·lustrador de la Bíblia dels nens

PÀG. 9 | HISTÒRIA

Sant Felip Neri no és tot façana

PÀG. 15 | BARÒMETRE SOBRE RELIGIOSITAT

Els joves, a favor de la classe de religió

PÀG. 22 | CORONAVIRUS

Catalunya Religió, soci fundador d'un consorci internacional contra la desinformació sobre les vacunes

PÀG. 28 | FUNDACIÓ PERE TARRÉS

Alerta pels desnonaments de famílies amb infants

“No pregunto mai la identitat sexual de ningú per decidir si l'acullo o no” | PÀG. 17

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en PDF en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

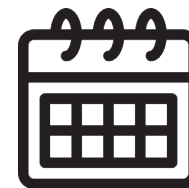
www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Els capellans que hem entrevistat expliquen com acullen parelles homosexuals. Persones que s'estimen i volen viure juntes. No hi veuen cap connotació negativa. I no entenen perquè ara el Vaticà diu que l'Església no pot beneir aquestes unions. Per això no en fan publicitat, i parlen des de l'anonimat. "Aquesta és la tristor, estar encara en aquest punt", reconeixen.

SUMARI

3 Panoràmica

Reflexions en torn a la mort, per Montse Castellà
Sant Josep, per Josep Gallifa

6 Actualitat

Mor Picanyol, il·lustrador de la Bíblia dels Nens
Sant Felip Neri no és tot façana
La comunitat: context per a acompanyar els joves en la fe
Els joves, a favor de la classe de Religió
"No pregunto mai la identitat sexual de ningú per decidir si l'acullo o no"
Catalunya Religió, soci fundador d'un consorci internacional contra la desinformació sobre les vacunes
Memorial Joan Gomis: "No podem deixar que escriguin sempre els qui tenen recursos"
La Fundació Pere Tarrés en alerta pels desnonaments de famílies amb infants
La Fundació La Vinya compta 37 persones sense llar als barris de Bellvitge i el Gornal
La col·laboració històrica entre bisbat i administració al Sant Hospital d'Urgell, a la corda fluixa

40 Recull de premsa

41 La setmana a les xarxes

Reflexions en torn a la mort

**PER MONTSE CASTELLÀ
A ESPIRITUALS ARA I AQUÍ**

Actualment, la nostra societat occidental té una visió extremadament estreta i limitada tant de la vida com de la mort. Deixem que passin les hores, els dies, els anys, sense preguntar-nos més enllà de les fútilses que ens mantenen ocupats en el dia a dia. Anem saltant d'una cosa a l'altra, intentant omplir tot el nostre temps. Dediquem tots els esforços a assegurar que no haguem de confrontar-nos amb cap espai buit, amb cap silenci, que ens faci plantejar els aspectes més essencials de la nostra existència. En el fons, sabem que hi ha una dimensió que no podem controlar, sabem que no podem controlar ni la vida ni la mort i això ens genera un gran

sofriment. Dediquem, aleshores, tota la nostra vida a tapar aquesta profunda por a la mort.

La visió que tenim de nosaltres i de la realitat és lineal i fragmentària. Sembla que tot tingui un principi i un final. La mort és, aleshores, el final de tot, un buit negre. Creiem que varem néixer del no-res i que en morir ens convertirem en no res, però això no és sinó una creença. Si mirem més profundament, des d'una visió més objectiva o científica, veurem que l'evolució biològica ens mostra que hi ha una continuïtat. Per exemple, si observem la nostra mà i ens preguntem des de quan existeix, ens

adonarem que potser té més de 300.000 anys. Hi podrem veure infinites generacions d'avant-passats i comprendre que tots hem estat gas, sol, plantes, peixos... és la història de la vida a la Terra. No poden reduir cap partícula de pols, per petita que sigui, a res, o un electró a res. Una forma d'energia només pot convertir-se en una altra forma d'energia.

El químic francès del segle XVIII, Antoine Lavoisier, deia: "Res es crea ni res es destrueix". Quan una cosa deixa d'existir, no simplement desapareix, sinó que es transforma en una altra cosa. Tot el que existeix és gràcies a la interrelació amb tota la resta. Per tant, perquè una cosa existeixi, tot ha d'existir. És una visió circular en la qual res neix ni res mor, sinó que tot es transforma.

Thich Nhat Hanh, monjo i poeta budista vietnamita, ho descriu així:

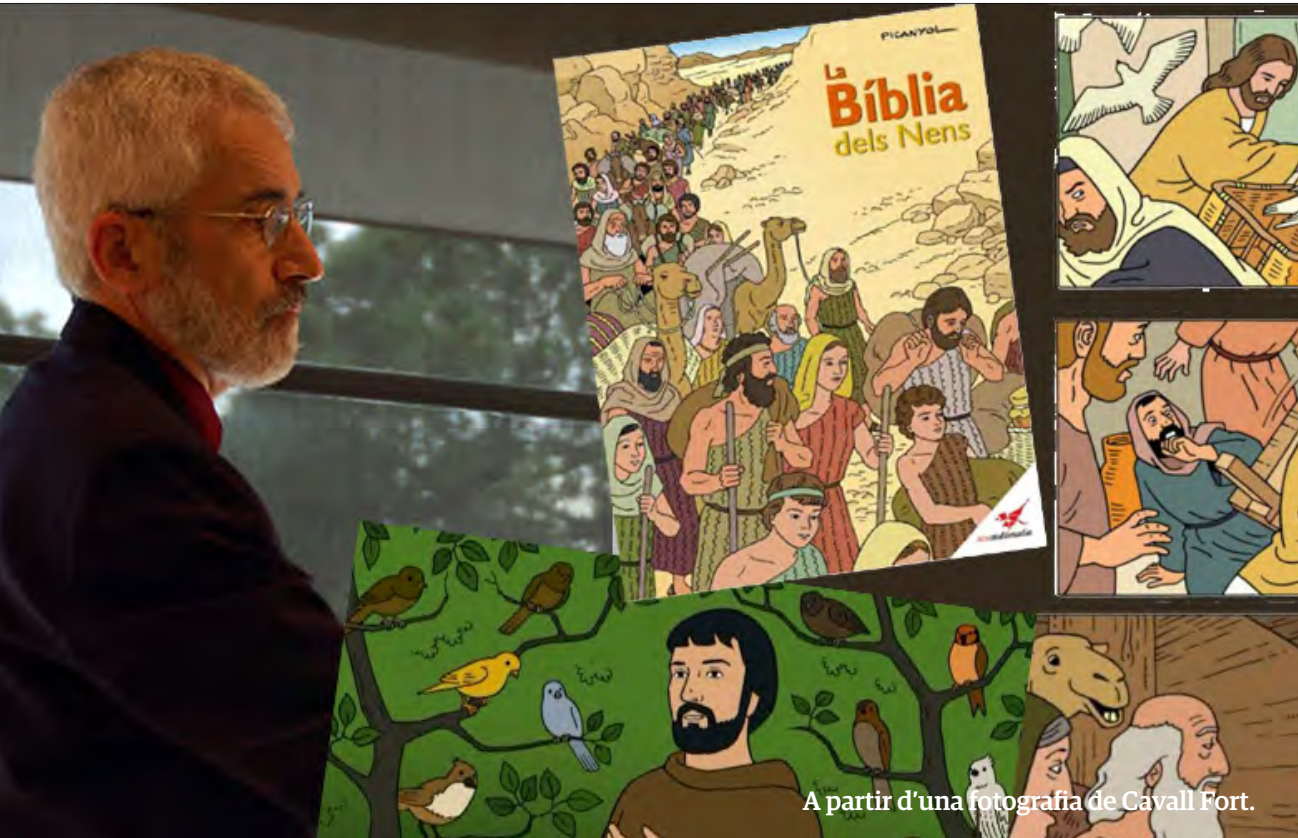
Un vespre de tardor, estava en un parc, absort en la contemplació d'una fulla molt petita i fràgil. El seu color era gairebé vermell i amb prou feines penjava de la branca. Vaig estar molt de temps amb ella i li vaig fer moltes preguntes. Vaig saber que la fulla havia estat la mare de l'arbre. Normalment pensem que l'arbre és la mare i que les fulles són els fills, però en mirar la fulla vaig veure que també era mare de l'arbre.

La saba que prenen les arrels és només aigua i minerals, insuficients per nodrir l'arbre, de manera que aquest la distribueix a les fulles. Les fulles s'encarreguen de transformar-la i amb l'ajuda del sol i el gas, enviar-la de retorn per nodrir a l'arbre. I com que la fulla està unida a l'arbre per una tija, és fàcil veure la comunicació entre els dos. Li vaig preguntar a la fulla si tenia por perquè havia arribat la tardor i les altres fulles començaven a caure. La fulla va dir: "No, no tinc por. Durant tota la primavera i l'estiu vaig estar

molt viva. Vaig treballar i vaig ajudar a nodrir a l'arbre i molta part de mi és en aquest arbre.

Si us plau, no diguis que només soc aquesta petita forma, perquè la forma de la fulla és només una petita part de mi. Soc l'arbre sencera. Sé que soc a l'arbre i quan torni a la terra, el seguiré nodrint. És per això que no em preocupa. Quan deixi aquesta branca i suri en l'aire fins la terra saludaré a l'arbre i li diré "fins aviat".

Aquell dia el vent bufava i després d'una estona, vaig veure com la fulla deixava la branca i surava fins a terra dansant alegrement en l'aire. Vaig fer una reverència i vaig saber que tenim molt a aprendre de la fulla".

A partir d'una fotografia de Cavall Fort.

Mor Picanyol, il·lustrador de la Bíblia dels Nens

El juliol de 2020, després de quatre mesos de pandèmia, **recordava** que la frase “no tingueu por” apareix 365 vegades a la Bíblia. El dibuixant i guionista de còmics **Josep Lluís Martínez Picanyol**, conegut com a Picanyol, ha mort aquest dijous 18 de març amb 73 anys. Des de 2003 va començar a il·lustrar la Bíblia per a còmic infantil i **en format DVD**. Un treball que derivaria el 2011 en la publicació del llibre *La Bíblia dels Nens*, que va tenir molt bona rebuda per part del públic, ha servit per aproximar la història sagrada i el cristianisme als infants.

“Els nostres pensaments i conviccions estan en joc, i també, amb ells, el nostre futur. Per part meua he decidit aixecar la mà i defensar una posició. Puc aportar, modestament, els meus dibuixets i l’ofici que he après en el món editorial. Escoltaré els savis i procuraré divulgar el seu missatge.” Així s’expressava Picanyol en la presentació d’un llibre recent, que va editar Claret el mes de març de 2020. Amb el títol *Hem perdut alguna cosa?*, reconeixia que la nostra societat afronta “una batalla cultural”, en què Déu ha deixat de ser rellevant per a la majoria de persones, i reivindicava els valors de l’humanisme cristià.

De caràcter discret, Picanyol demanava, això sí, que es fes una inversió en art, en bellesa i professionalitat per tal de difondre el missatge de l'evangeli. A Catalunya, les seves il·lustracions s'han fet servir a les aules de moltes escoles cristianes i també per a la catequesi infantil i juvenil. Els darrers anys va col·laborar amb el Secretariat Interdiocesà de Catequesi i també amb la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, a partir del seu treball a l'editorial BCNMulti-mèdia, amb l'editor, **Toni Matas**, al capdavant.

L'obra religiosa més popular de Picanyol, *La Bíblia dels Nens*, va ser concebuda el 2011 com un projecte multiplataforma. **Edebé** la publicaria en castellà i en tapa dura al cap d'un any amb un pròleg del cardenal **Gianfranco Ravasi**. Aquesta adaptació gràfica de la Bíblia ha estat traduïda a diversos idiomes i s'ha editat en una quinzena de països d'arreu del món. El 2012 Picanyol també va il·lustrar la vida de **sant Francesc** i **santa Clara d'Assís**, més tard la vida de **sant Ignasi de Loiola**, i els salms. També era autor d'una edició en còmic de la Bíblia acompanyat de jocs i activitats per als més menuts,

així com de llibres que recullen les paràboles i els miracles de Jesús. Ja jubilat, al seu perfil a xarxes socials, i fins fa poques setmanes, era freqüent trobar-hi enigmes relacionats amb continguts de l'Antic i del Nou Testament:

Nascut a Moià el 1948, es va formar pel seu compte en estudis d'altres dibuixants. Ninotaire, i pare de cinc fills, és autor del conegut com personatge *Ot el Bruixot*, una tira còmica que es va publicar de forma ininterrompuda durant 42 anys a la revista Cavall Fort. El 2014 es va jubilar, però s'ha continuat difonent la seva obra, que incorporava també enigmes, jocs d'enginy i entreteniments.

Picanyol ha estat un dels màxims exponents del còmic català que ha marcat generacions de lectors, com recorda Cavall Fort en una publicació a les seves xarxes socials.

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% online

Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada

4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuït

i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma

Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com

www.bancsabadell.com/institucionesreligioses

B Sabadell

Ser on siguis

Sant Felip Neri no és tot façana

Gairebé podem dir que és l'únic veí de la plaça Sant Felip Neri, un espai "on els carrers hi aboquen l'encanteri" com diu la **cançó de Txarango**. El felipó **Antoni Serramona** (Lleida, 1941) ens rep cordialment a les portes de l'Oratori de Sant Felip Neri, una casa religiosa establerta al cor de Barcelona l'any 1673. A partir d'aquesta, el 1885, es fundarà l'oratori de Gràcia, encara vila independent i, molt abans, el 1723, el de Vic, els tres llocs del nostre país on els deixebles de **sant Felip Neri** (1515-1595) tenen presència actualment. El pare Serramona ens avisa: "Si us hi fixeu, l'estructura i l'estil de l'església i la casa de l'oratori de Gràcia és molt semblant al que hi ha aquí baix: un auster barroc català".

"No som un orde religiós"

Les cases de l'oratori fundat per Sant Felip Neri al segle XVI tenen, com els monestirs, plena autonomia i estabilitat de membres. Es regeixen per unes Constitucions còpia de les de la Congregació de Roma i es governen pels acords dels membres presidits pels diputats i el *prae-positus* (preposits), elegits democràticament cada tres anys. No hi ha una estructura

superior amb un provincial o superior. Els felipons, com són coneguts popularment entre nosaltres, són "clergues seculars de vida comuna sense vots". Els diferents Oratoris del món actualment formen una Confederació que, assimilada a altres instituts religiosos, es reuneix en un congrés sexennal i gaudeix d'un delegat de la Santa Seu que vetlla pel compliment dels Estatuts i les Constitucions.

"No som ni un orde ni una congregació religiosa, sinó una societat de vida apostòlica de dret pontifici", explica Serramona. Ser-hi admès suposa un recorregut de 3 anys. S'ha de votar l'admissió, s'ha d'aprovar un primer any de noviciat, segona votació i després de dos anys més de noviciat, tercera votació. Amb aquesta, si és positiva, es produeix la plena agregació que equivaldria a la professió solemne dels religiosos. També hi pot haver laics "plenament agregats"; així com al llarg de la història molts membres han entrat a les congregacions un cop ja ordenats, conservant la incardinació d'origen.

"Pareu de jugar, que passa don Antoni"

Durant molts anys, sobretot abans del Concili Vaticà II, els Oratoris eren **coneguts i recone-**

guts per la pràctica del sagrament de la confessió i per la direcció espiritual que s'hi duia a terme. Els pares exercien també altres ministeris, sempre d'acord amb el bisbe local: atenció als malalts, confessors de religioses, de seminaris, censors de llibres... Serramona recorda les llargues cues que hi havia per confessar-se i reconeix que els felipons eren anomenats amb certa sorna com a "cartoixans seculars" pel rigor en les condicions de silenci, solitud i observança que regien abans del Concili.

Un dels assidus a l'Oratori de Barcelona era **Antoni Gaudí**. Els darrers anys de la seva vida, quan ja estava totalment entregat a la Sagrada Família, on residia, cada tarda baixava a peu per assistir a l'ofici de la tarda, influït pel bisbe **Torras i Bages**, gran amic de l'oratori. Aquest religiós referent del catalanisme conservador va predicar moltes vegades a l'església i hi era convidat a dinar en silenci sepulcral. Serramona ens explica que fins i tot va demanar l'ingrés a la Congregació arribant a predicar el "sermó de prova". Va ser llavors que el van nomenar bisbe de Vic i va deixar enrere l'entrada a l'oratori. Gaudí, que pertanyia a l'estela que arrossegava Torras i Bages, mantenia un tracte freqüent amb els pares **Agustí Mas i Lluís Maria**

de Valls, amb els quals departia temes de música gregoriana, litúrgia i poesia i, si era el cas, s'hi confessava.

Eren els anys que l'oratori de Barcelona tenia una nombrosa escolania per tal d'ajudar als actes litúrgics. Al claustre actual, que es feia servir com a zona d'esbarjo dels escolans, s'hi produïa un silenci respectuós quan passava el genial arquitecte. Algun pare els alertava: "Pareu de jugar, que passa don Antoni". I és que Gaudí havia de travessar el claustre per trobar-se amb els seus directors i confessar-se.

Entrem amb el pare Serramona al temple. L'església, barroca, té a les capelles laterals nombrosos retaules, alguns zelosament restaurats. Als extrems del creuer hi destaquen dos grans llenços de **Joan Llimona**, pintats respectivament els anys 1901 i 1902. En aquests s'hi representa Sant Felip Neri celebrant missa i levitant i, en l'altre, instruint la mainada al Giannicolo de Roma. En ambdós, la cara del sant recorda molt la de Gaudí. És una hipòtesi versemblant que Llimona prengué Gaudí com a model per pintar Sant Felip. Els unia una amistat, ambdós estaven vinculats al Cercle de Sant Lluç i, a part, l'arquitecte ja tenia en aquells anys la barba i el

cabell blanc. Malgrat no hi ha més proves que aquestes, tot sembla corroborar que el sant té la cara de l'arquitecte.

Gaudí seria atropellat per un tramvia al carrer Bailèn el 7 de de juny del 1926 quan baixava, com cada tarda, a l'oratori vespertí. I va ser el pare Agustí Mas, el seu confessor habitual -i martiritzat durant els fets de maig del 1937- qui el va atendre a l'hospital de la Santa Creu un cop fou reconegut després de l'accident. Curiosament, tant el pare Mas com Gaudí estan actualment en procés de beatificació.

La Guerra Civil

El temple actual és conegut sobretot per les cicatrius de la façana, esdevenint probablement un dels edificis del barri gòtic més fotografiat. La cara del temple és memòria viva del rastre de les bombes que l'aviació feixista italiana va deixar caure a Barcelona el 30 de gener de 1938.

El bombardeig va afectar el que és l'actual plaçeta de Sant Felip i una petita part de la sagristia i el convent. La primera bomba va caure a la plaça, va enderrocar dues cases i va matar di-

verses persones. "Fruit de l'ona expansiva, les portes del temple van anar a parar fins a l'altar", explica Serramona. I hi afegeix: "Anys més tard, quan es va restaurar el Sant Crist de l'altar major, el restaurador va trobar metralla incrustada a la fusta, metralla que encara està amagada sota la pintura".

La segona bomba va caure a l'indret de la sagristia damunt la qual hi ha la biblioteca, ensorrant també el refugi que hi havia a sota i al qual

encara s'hi podria accedir des de l'interior de l'edifici. "Per això hi van morir 42 nens que s'hi havien refugiat", concreta el pare Serramona. A la façana, una placa recorda el fatídic fet.

Serramona explica que l'església no va ser cremada durant la Guerra Civil: "Va salvar-se de la crema, sembla, perquè a part d'estar prop de la Catedral i de la Generalitat, els antics escolans van bloquejar els panys amb cera per evitar que fos saquejada. És el testimoni que retinc d'al-

gun dels antics escolans que hi van participar”.

La comunitat trigaria un temps a tornar a la casa un cop acabada la Guerra perquè la part conventual havia estat confiscada. S'acabaria així el procés pel qual el bisbe Irurita havia nomenat tres pares de l'oratori com a vicaris generals de la diòcesi perquè portessin el pes del bisbat mentre ell restava amagat. Encara avui, la seva desaparició i mort és una incògnita.

Anys després d'acabada la guerra es dissenyaria l'actual placeta com la coneixem avui dia, molt diferent de com era abans del bombardeig. Serramona ho explicita: “Les cases noves tenen façanes transportades dels gremis dels calderers i dels sabaters”. I és que fins a finals dels anys 50 no existia ni l'actual plaça ni l'escola. Amb els anys, l'oratori faria feina i els pares dedicarien varis espais a obres de l'Oratori Seglar: Sala Newman, Agrupament escolta, sales de reunions i el projecte d'un noviciat comú per als Oratoris d'Espanya que finalment no es va dur a terme. Entre aquestes activitats van establir unes aules per a l'escolania que posteriorment es convertirien en l'actual **escola Sant Felip Neri**, avui a càrrec d'una Fundació.

Una església i dos orgues

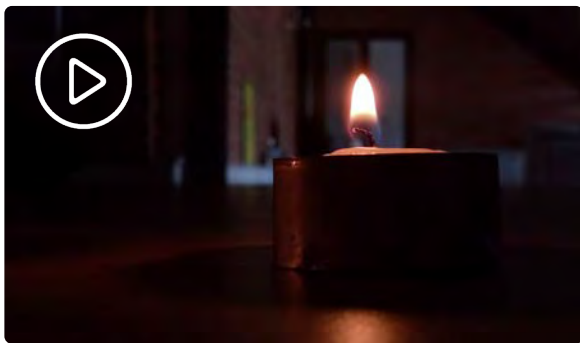
Al llarg dels més de 300 anys de vida de l'oratori de Barcelona, la seva església ha tingut diversos orgues. Antoni Serramona senyala el cor superior de l'església i ens diu: “El darrer orgue va ser venut a finals dels anys 50 per iniciar la construcció del Gran Orgue barroc de Barcelona i quan estigui acabat, portarà el nom de **Montserrat Torrent**, la seva promotora, organista internacional i animadora actual”.

I és que fins a Sant Felip Neri s'hi atansa molta gent atreta pels concerts oferts en bona part per **Bernat Bailbè**, l'**organista titular**. La bona audició i la tradició musical ho afavoreix. El pare Serramona es mostra orgullós de la tasca feta amb la música d'orgue: “Fa més de 20 anys que oferim concerts gratuïts en diversos cicles: sumem 51 cicles entre primavera, tardor i quaresma. Aviat està dit, però són més de 600 concerts en 20 anys!”, exposa el responsable del temple. I és que enguany, temps de restriccions i de pandèmia, els 8 concerts de quaresma s'han complementat amb una lectura del llibre de les Lamentacions de Jeremies, ben adients a la dissort que ens toca viure.

L'oratori avui

La situació d'aquesta societat de vida apostòlica al món, on els darrers anys s'han creat més de 60 nous oratoris, contrasta amb la delicada situació a casa nostra i, en general, a l'estat espanyol, tret de comptades excepcions. Per això el pare Serramona es mostra decidit: “Ens convé trobar candidats creatius i animosos capaços de dissenyar quin tipus de presència és possible i desitjable en un oratori al bell mig d'una ciutat tan atractiva com la Barcelona d'avui”.

Sant Felip Neri mira el futur amb l'esperança de seguir esdevenint un espai d'oració, música i trobada adaptada als nous temps. Els dissabtes a les 7 del vespre o els diumenges a les 10 i a les 13 hores són una bona oportunitat per assistir a les eucaristies del pare Serramona o bé gaudir del cicle d'orgue, rei dels instruments i el més espiritual de tots els instruments que es fan i es desfan.

Les religions a Catalunya en temps de pandèmia

Dotze mesos de pandèmia han obligat a modificar hàbits i rutines en el culte, la pregària, així com en la transmissió de la fe. Ara recuperem el número especial que Catalunya Religió va editar amb motiu de la **jornada RELIG 2020**, dedicada a analitzar l'impacte i els reptes davant la pandèmia. La jornada va ser convocada el mes de novembre en format virtual des de la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat. El document **'Les religions a Catalunya en temps de pandèmia'** recull, des d'una perspectiva interreligiosa, la resposta dels creients davant del coronavirus.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Fundació del Convent de Santa Clara aconsegueix vuit pisos de lloguer social

La Fundació del Convent de Santa Clara ha signat un conveni amb la Sareb per llogar vuit pisos en règim de lloguer social. Els habitatges aniran destinats a persones en risc que estan en els programes de la Fundació. La Fundació Fidem, iniciativa del teixit empresarial, s'ha implicat en aquest programa de la Fundació del Convent de Santa Clara i assumirà el cost del lloguer dels habitatges. Actualment la Fundació del Convent de Santa Clara atén a més de 2.000 famílies de Manresa. Dona un sostre a 113 persones més les persones que viuran als pisos que ja estan assignats.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La XVII Mostra de Cinema Espiritual arriba als 6.300 espectadors amb el format virtual

La XVII Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya s'ha tancat amb unes xifres inusuals a causa de la situació sanitària per la Covid-19. Per una banda, el tancament de les sales o les restriccions d'aforament han fet disminuir el nombre de projeccions presencials; per una altra banda, la incorporació per primera vegada de la Mostra en format virtual. Més de 6.300 persones han pogut assistir, de manera presencial o virtual, a les projeccions de 57 pel·lícules programades en aquesta edició. En les anualitats anteriors, el nombre d'espectadors voltava els 5.000.

DGAR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La comunitat: context per a acompanyar els joves en la fe

Prop d'un centenar de joves i animadors de les diòcesis catalanes i mallorquina s'han reunit per a participar aquest dissabte 13 de març en la sisena edició de la Jornada Interdiocesana de Pastoral Juvenil. Per primera vegada i a causa de la pandèmia, s'ha realitzat de manera virtual, a través de la plataforma Zoom. Aquest any la formació s'ha dedicat a com despertar i saber acompanyar la crida vocacional entre els joves.

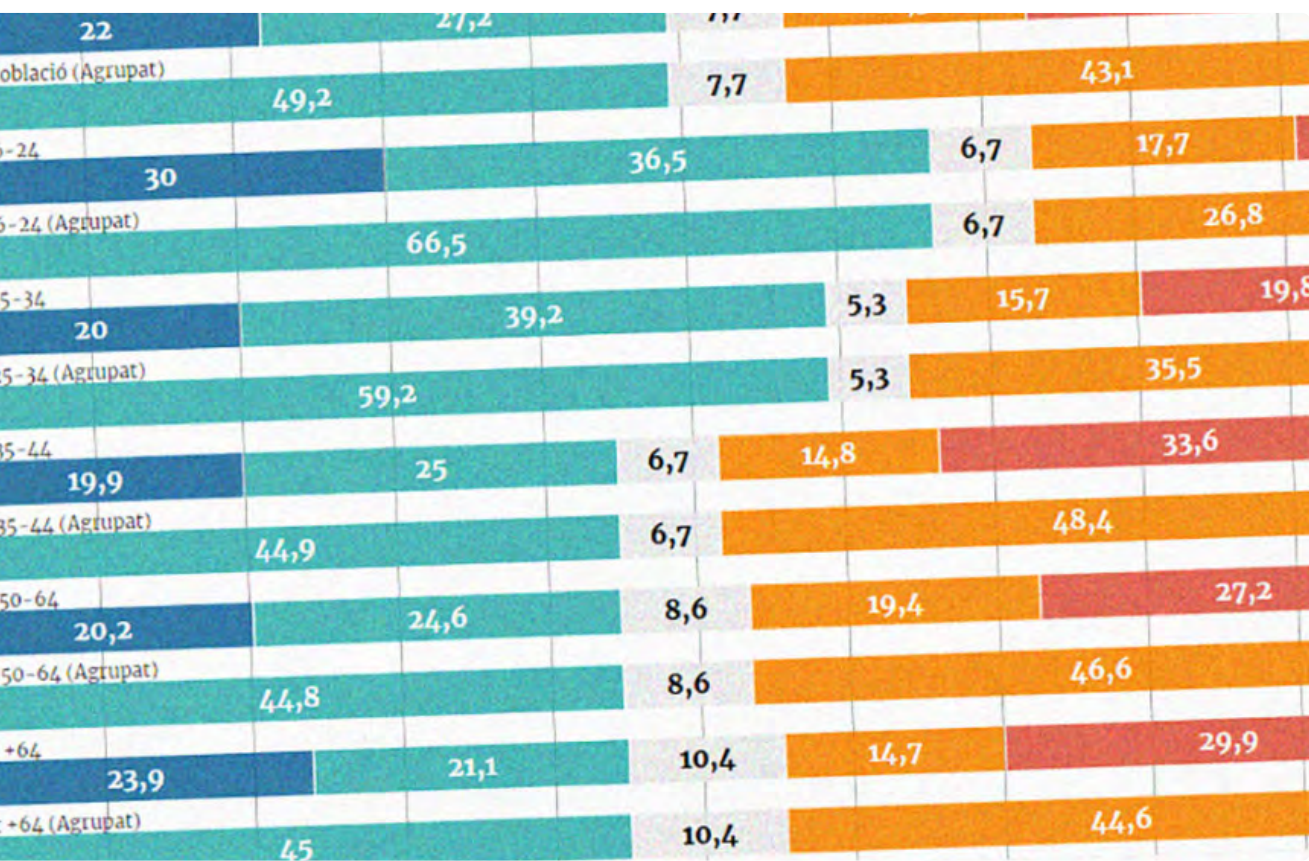
La sessió ha començat amb la benvinguda i una pregària dirigida per **Sergi Gordo**, bisbe auxiliar de Barcelona. Seguidament, ha iniciat la formació el ponent **Fran Ramírez**, responsable de joves d'**Acció Catòlica General estatal**. En aques-

ta xerrada marc, Fran ha exposat tot un seguit d'elements que fan possible aquest desvetllar de la crida vocacional i el seu acompanyament. Ha destacat la importància d'un context emmarcat en una comunitat de fe, que ajudi i faci possible aquest procés que ha de passar pel discerniment i l'acompanyament.

Acte seguit, els participants s'han dividit en petits grups de 5 a 6 persones per a poder reflexionar i comentar les propostes exposades durant la conferència. Dels elements que s'ha destacat sobre la crida vocacional, s'ha fet una posterior posada en comú amb tots els assistents a la formació.

La segona conferència de la jornada ha anat a càrrec de **Carla Vidal**, catequista de Life Teen a la parròquia d'El Masnou. Carla ha donat veu al **testimoni de Joan Roig Diggle**, jove català que va ser assassinat durant la Guerra Civil a causa de la seva fe catòlica. Un testimoni de d'una vocació cristiana de servei que va portar fins als seus darrers dies. Roig va ser assassinat perdonant els seus botxins i va ser beatificat el passat 7 de novembre.

En breu es podran recuperar les ponències d'aquesta jornada al canal de **YouTube d'Església Jove**.

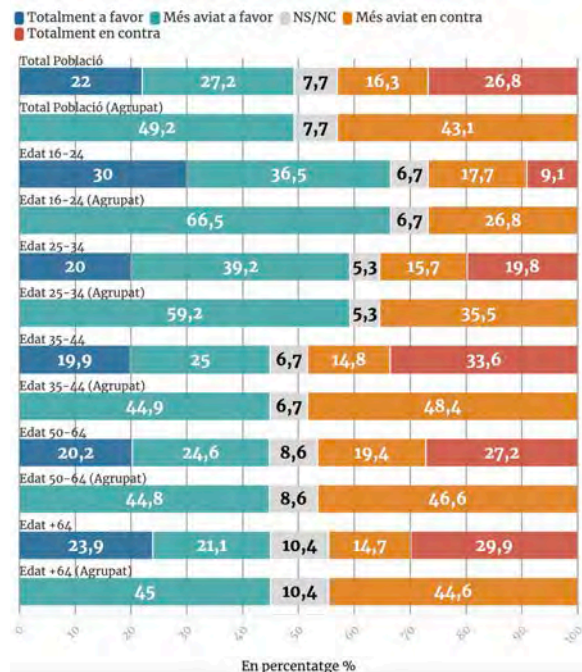
Els joves, a favor de la classe de Religió

Aquests dies de preinscripció a les escoles els pares es trobaran una creueta per escollir si volen que els seus fills facin religió. En principi, la majoria de catalans estan a favor d'una classe de Religió a les escoles. Una majoria ajustada si parlem d'una assignatura de cada confessió: el 49% a favor i el 43% en contra. I una majoria molt més àmplia per una assignatura de formació sobre les principals religions. Són dades del darrer **Baròmetre sobre religiositat** publicat per la direcció general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya. Així, la idea que la religió ha d'estar fora de l'escola no té el suposat consens social que volen fer creure alguns sectors polítics, sindicals o pedagògics.

Però el Baròmetre ofereix dades molt més rellevants quan es va a buscar la segmentació de la resposta. En el cas d'una assignatura pròpia de cada religió, els joves entre 16 i 25 anys hi estan molt més a favor: un 65%, quinze punts més que la mitjana. Aquest suport es manté entre els 25 i 35 anys, però cau per sota de 50% a partir dels 35 anys, amb una lleugera majoria en contra de la classe de religió. (Els menors de 16 anys no estan inclosos en l'enquesta).

Així es pot veure en aquest gràfic sobre el suport a una classe de la pròpia religió. (Per cada franja d'edat es presenten les mateixes dades dues vegades, en el segon cas agrupades segons la reposta).

Està vostè... que els pares puguin sol·licitar a l'escola que els seus fills rebin classes de la seva pròpia religió?

Les dades mostren com a mesura que puja l'edat hi ha més oposició a la classe de religió. Es podria deduir que molts dels qui s'hi oposen van haver de fer una classe de religió obligatòria. Però des de **fa més 30 anys** la classe de religió és optativa. Una oferta obligatòria per a tots els centres educatius (encara que alguns no l'ofereixen) i de lliure elecció per als alumnes.

Es podria deduir que un dels motius pels quals els més joves aproven que hi ha hagi religió a l'escola és perquè aquests alumnes que ja han vist que la religió és una optativa i que els qui l'escullen lliurement la valoren positivament. O perquè com passa en alguns centres públics, no hi havia possibilitat de fer religió.

Si la mateixa segmentació es fa segons les creences, els resultats són més esperables. Els qui es defineixen com a catòlics (la religió sociològicament més estesa) donen un resultat semblant al conjunt de la població. Una mica més favorables, però amb un 38% de contra d'una classe de religió a l'escola. La comunitat musulmana és el sector més clarament favorable amb un 77%. En canvi, la posició dels evangèlics no es tan a favor, tot i que dos terços hi donen suport.

Com era d'esperar, entre agnòstics i ateus hi ha més oposició a una classe de religió. Però també és rellevant que més d'un terç hi estiguin a favor.

Més suport encara a la cultura religiosa

Si una classe de la pròpia confessió té més suport del que podria semblar, una nova assignatura obligatòria sobre les principals religions del món té un recolzament amplíssim. Entre els més joves arriba a un 85%. Una xifra molt àmplia en una població que pot haver finalitzat la seva escolarització sense cap ensenyament reglat sobre religions. La franja d'edat que hi dona menys suport són els majors de 65 anys, que curiosament també són la franja més religiosa i practicant. Es pot deduir que és la franja d'edat on pesa més un mal record de la religió obligatòria a l'escola.

La mateixa proposta també té una àmplia majoria en tota mena de creences. Es repeteix augmentat el major suport -per aquest ordre- entre musulmans, evangèlics i catòlics. En el cas dels musulmans només s'hi oposa un 10%.

“No pregunto mai la identitat sexual de ningú per decidir si l'acullo o no”

“Anonimat absolut, si us plau”. “Si poseu el meu nom podria tenir problemes”. “No digueu que acullo parelles homosexuals que em comportaria un expedient”. I així fins a una vintena llarga de respostes de capellans quan hem demanat entrevistes per parlar de les benediccions i l'acollida de parelles homosexuals. I és que encara avui parlar d'homosexualitat i Església Catòlica s'ha de fer des de l'anonimat. I és així com ens han demanat que ho fem dos capellans catalans a qui hem entrevistat per parlar de la seva reacció davant **la resposta de la Congregació per a la Doctrina de la Fe** al “dubium” sobre si l'Església disposa del poder per impartir la **benedicció a unions** de persones del mateix sexe.

El **capellà 1** ens explica que dimarts, just el dia que va aparèixer la notícia als mitjans, dinava amb dos companys sacerdots més. El cambrer del restaurant en apropar-se els hi va dir que estava molt enfadat amb el seu cap, el papa Francesc, i que no entenia perquè no es podien beneir parelles homosexuals. I el debat entre els tres capellans que dinaven es va encetar. “El que fan por són les unions del mateix sexe i no les benediccions en si”, afirma el capellà 1, per això el document remarca que no es beneixin

les unions “perquè no segueixen la llei natural, que per al Vaticà és la d’home i dona”. Ara bé, matisa el capellà 1, cal recordar que beneir ve de ‘bene dicere’, que significa parlar bé, i és el que es fa quan es demana una benedicció, “demanem a Déu que parli bé de nosaltres”. A l’Església es beneix tot sovint, persones, activitats, locals, objectes. “No entenem que el problema estigui en la benedicció sinó que és evident que el problema el tenen en la unió del mateix sexe”.

I la pregunta següent que es van fer els tres capellans que dinaven va ser quina era la causa, l’objectiu i la finalitat d’aquella unió. “Són dues persones que s’estimen i volen viure juntes. En això no hi ha cap connotació negativa perquè sempre hem de beneir les persones que s’estimen, l’amor, i un projecte de vida conjunt”. Quin mal hi ha en això?, es preguntaven tots tres. “Cap ni un, això hauria de ser beneïble”.

El context d’aquest document

El **capellà 2** ha rebut aquesta instrucció com una limitació de l’acompanyament de la realitat que es troba. “Sento com si l’homosexualitat fos una nova lepra a l’Església”. Afirmar que

com a sacerdot no pot dur a terme allò “d’acollir l’abraçada amorosa de Déu d’una manera incondicional”, tot i que recorda que cal posar en context aquest document que ara s’ha publicat.

“No hem d’oblidar que aquest document és una disposició litúrgica davant d’una pregunta. Jo entenc que no és una declaració de doctrina definitiva conciliar sinó que se’ls hi ha fet una pregunta i respon la Doctrina de la Fe”. Malgrat tot el capellà 2 se sent descol·locat.

I malgrat el document afecta totes les comunitats catòliques, el capellà 1 reconeix que ni Espanya ni Catalunya són l’epicentre d’aquesta resposta, sinó **Alemanya**. Actualment a Alemanya se celebra un sínode de bisbes i un dels cinc temes a tractar és la sexualitat, en tots els seus àmbits. Cal recordar que allà les comunitats protestants beneixen unions d’homosexuals i l’Església Catòlica ha perdut uns dos-cents mil feligresos. I tot i que al país compten amb el cardenal **Reinhard Marx**, molt batallador amb el tema, també compten amb una part de l’episcopat alemany ultracatòlic que fa pressió a Roma. És aquest sector el qui sembla que ha guanyat la partida amb la resposta del Vaticà.

Però davant d’aquesta instrucció, més que pensar en la dimensió litúrgica, teològica o acadèmica de l’acte de beneir, el capellà 2 prefereix ajustar-se al sentit etimològic de beneir. “Al final no és tant l’elaboració d’un sacramental concret ni d’unes fórmules concretes que ens permetin beneir les parelles homosexuals, sinó que es tracta que la comunitat pugui celebrar com a Bona Notícia un projecte d’amor”. Per a ell l’amor es manifesta de maneres sorprenents. “Qui som nosaltres per evitar que un projecte d’amor sigui bona notícia?”, es pregunta. “Dir bé va molt més enllà”.

L’antropologia cristiana

I doncs, quin és el problema? Tant per un capellà com per un altre el problema rau en l’antropologia cristiana. “Tenim una antropologia que no afavoreix entendre bé aquesta unió, ni per entendre bé la realitat de les parelles homosexuals”. L’antropologia cristiana veu encara l’orientació homosexual com una malaltia que es pot curar. “Això ho diuen encara alguns bisbes”. És la mateixa antropologia que no parla d’orientació sexual sinó d’inclinació, com si es tractés d’un creixement malament, o una desviació de la línia.

Una altra afirmació de l'antropologia que corre pel carrer és que l'orientació no s'escull, sinó que es descobreix i, per tant, el qui té aquesta orientació no n'és el culpable, no l'ha adquirit ell, sinó que descobreix que la té. "No se li pot carregar a aquesta persona una cosa que ell no ha decidit". I encara un altre problema afegit a aquesta antropologia cristiana és la idea dels que continuen pensant que l'homosexualitat és una pràctica desordenada. "Quan una persona diu que és homosexual immediatament el teu cervell pensa que aquella persona fa marcanades i depravació". Els dos capellans demanen un canvi d'interpretació. "No es pot interpretar així, això fa molt mal a les persones".

El capellà 1 ens confessa que ahir al vespre un amic seu homosexual el va trucar desolat. "La seva família és molt creient i aquests darrers dies ja ha vist com ha canviat la mirada sobre ell". El capellà 2 prefereix pensar sovint en la seva pròpia evolució sobre aquest tema. "Jo em vaig trobar a la vida que cada cop gent més propera a mi iniciaven projectes de vida que en un primer moment també em descol·locaven". Explica que hi havia dues reaccions davant d'això: "o rebutges el que veus i ho negues, o

bé ho aculls no intentant entendre-ho intel·lectualment sinó també veient que la vida té manifestacions i expressions que transcendeixen la teva manera d'entendre i que cal acollir per damunt de tot la persona".

Els dos capellans han acompanyat processos. "La mateixa persona que s'està obrint a tu també ho està vivint amb sorpresa, o dificultat, també s'està barallant amb les seves projeccions adquirides i el que li han inculcat com a pecat o aberració". Alhora, expliquen que quan parlem d'homosexuals que són creients s'ha d'entendre que parlem de gent "que tenen doble feina, i una gran fidelitat a l'Església". Inicien un projecte de vida, expliquen, i a més reben com una motxilla de precondemna que els fa pensar que aquell amor seu és pecat.

"Pateixen molt, per com ho diran als pares, als amics, per com ho viuen, per si ho manifesten massa, o poc. Ho passen molt malament. És un drama". I ja no parlen del fet de casar-se, i es troben pocs casos en què parelles homosexuals demanin una benedicció explícita. "Tampoc no ens trobem gent que es casa pel civil i ve a dir-te que beneeixis la seva unió ci-

vil". Ja no arriben a això, expliquen, "perquè han patit tant abans de tot plegat que això ja és un detall del pastís".

Un amor viscut en clandestinitat

També creuen que les parelles homosexuals no volen posar el capellà en un compromís. El mateix passa a l'hora de combregar, amb homosexuals o amb divorciats. A les ciutats, afirmen, l'anonimat t'ho posa més fàcil en el cas de les irregularitats eclesials, però en els pobles no. "Recordo gent del poble que baixava a una ciutat a missa, per evitar mirades de la comunitat, i per evitar-te problemes com a capellà deien".

I aquesta clandestinitat entristeix molt els dos capellans amb qui hem parlat. També els entristeix haver d'explicar el seu testimoni sota l'anonimat. "Per una banda per cobrir-me jo les espatlles si alguna parella homosexual ve a la meva parròquia i em demana una benedicció els hi hauria de dir que fem una pregària un dia, sí, però amb portes tancades, sense mòbils, sense difusió de cap tipus, entrant per la porta de darrere, amb secretisme total". Una pràctica quasi clandestina que fa mal a la gent. "És

com si acceptéssim que són gent desordenada emocionalment". "M'entristeix que hagi de demanar l'anonimat, i també m'entristeix que a les persones que he acompanyat en aquest procés els havia de dir que res de fotos, res de publicar a les xarxes socials, res d'identificar on som". I aquesta discreció, afirma, l'entenen les parelles homosexuals, però això vol dir també saber "que no són lliures i som conscients que estem fent una cosa que no la volem publicitar perquè no seria entesa, aquesta és la tristor, estar encara en aquest punt".

Malgrat tot el capellà 2 explica que creu molt "en construir ponts i no posar murs", i això és el que va entendre quan el papa Francesc els cridava a l'acollida i quan emplaçava les comunitats cristianes "a que afrontessin una reflexió sobre una realitat que es dona i que no podem negar". Assegura que ell ho seguirà fent, "seguiré acollint la gent perquè l'Evangelí o l'agafes tot o no l'agafes, m'ho han ensenyat així". I és que afirma que en el seu ministeri "no pregunta mai la identitat sexual de la persona per decidir si l'acull o no".

El capellà 1 recorda que l'Església va pel món dient que és una mare. "No pot ser que una mare s'oposi als seus fills, ni que els posi límits". "Prohibir la benedicció és el major dels límits".

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

La transformació del conjunt parroquial de la Pietat de Vic

El conjunt parroquial de la Pietat de Vic, situat al cor de la ciutat de Vic, ha sofert una gran transformació a llarg dels anys. Actualment, la capella fonda és un punt d'acollença ciutadana; la nau central de l'església és un espai on ja fa temps que es programen exposicions i activitats culturals adients a la naturalesa de l'edifici; i el cambril dels Sants Màrtirs és el nucli espiritual, l'espai de culte, centre de la comunitat parroquial –la qual està immersa en el projecte de restauració integral de les pintures murals del cambril, amb el suport de la Generalitat de Catalunya.

JOSEP MARIA RIBA –BISBAT DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Vatican News

Núria Calduch: “La presència de dones obre horitzons a l'Església”

En una entrevista, Núria Calduch, nomenada pel **Papa Francesc** com a secretària de la Pontifícia Comissió Bíblica –la primera dona que ocupa aquest càrrec– expressa la seva sorpresa i gratitud per aquesta elecció. La biblista catalana resumeix la seva reacció amb dues paraules: “D’una banda, sorpresa, perquè mai hagués imaginat rebre aquest nomenament i, de l’altra, agraïment a totes les persones que han confiat en mi. Crec que la presència de dones en aquesta comissió, com en altres, és un element positiu i significatiu que obre horitzons a l'Església”.

DEBORA DONNINI –VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu.

Amador Fernández, nou superior de la província Sant Joan de Déu d'Espanya

El nomenament del germà **Amador Fernández** com a nou superior provincial de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu ha tingut lloc durant l'assemblea provincial de l'orde celebrada a Granada, sota el lema “Avançant en la Hospitalitat”, en la què també ha tingut lloc la proclamació del decret de constitució de la província Sant Joan de Déu d'Espanya. El superior general de l'Orde Hospitalari, **Jesús Etayo**, veu aquesta unificació com “una oportunitat per sumar potencialitats per realitzar el somni de Sant Joan de Déu en tota la seva plenitud”.

OHSJD | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Catalunya Religió, soci fundador d'un consorci internacional contra la desinformació sobre les vacunes

Set mitjans de comunicació i diversos experts s'han unit per combatre la desinformació sobre les vacunes contra la COVID-19 entre les comunitats cristianes. Amb l'objectiu d'ajudar a aclarir notícies falses o confuses s'ha creat un consorci internacional de mitjans de comunicació catòlics, agències d'informació i científics de renom mundial. Entre ells, i com a soci fundador, hi ha el portal Catalunya Religió.

Segons ha anunciat aquest dimarts al seu blog [Google News Initiative](#), el projecte és un dels 11 que s'han escollit entre 309 propostes procedents de 74 països, pel jurat imparcial del '[Fons contra la desinformació sobre les vacunes contra la COVID-19](#)'.

El consorci està liderat per [Aleteia](#), xarxa catòlica mundial d'informació en set idiomes, en col·laboració amb [Verificat](#), agència dedicada a la verificació d'informació, i [I.Media](#), agència de notícies especialitzada en informació del Vaticà.

Els mitjans de comunicació fundadors del consorci són [Catalunya Religió](#), [Our Sunday Visitor](#) (Estats Units), [Družina](#) (Eslovènia), [Francesco](#) (Itàlia), [Religión Digital](#) (Espanya), [El Observador de la Actualidad](#) (Mèxic) i [La Voz de Córdoba](#) (Espanya).

El **papa Francesc**, la Santa Seu i conferències episcopals de tot el món s'han pronunciat sobre el "deure moral" de vacunar-se per respectar no només la pròpia vida, sinó també la dels altres. Ara bé, en la comunitat catòlica mundial, en particular a les xarxes socials, es plantegen moltes qüestions científiques i ètiques, lligades al caràcter ètic del procés de producció de les vacunes, que requereixen ser aclarides o explicades per científics, bioètics, i teòlegs.

Un consorci per a contrastar i verificar la informació

"La rapidesa del procés de vacunació contra la COVID-19 i la gran ansietat causada per la pandèmia a nivell mundial fan que la qüestió de les vacunes quedi particularment exposada a la desinformació", explica Google News Initiative.

"Els periodistes poden tenir un paper fonamental de suport i verificació, basats en l'es-

colta de les preocupacions de les seves audiències, oferint una informació correctiva sobre malentesos que circulen en línia i fora de línia", afegeix el bloc de Google News Initiative, explicant els motius del suport a aquesta iniciativa.

El projecte està obert a tots els mitjans de comunicació catòlics, oferint accés lliure i exclusiu a informació verificada, així com la possibilitat de comptar amb el parer dels experts del Comitè Científic del Consorci. Els mitjans de comunicació catòlics interessats a formar part del Consorci poden escriure abans del 31 de març de 2021 a consortium@aleteia.org.

El consorci publicarà un estudi d'audiència a la web (*weblisting*) focalitzat en la manera en què els mitjans de comunicació catòlics estan informant sobre el procés d'immunització, elaborat per l'**Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura** de la Universitat Ramon Llull de Barcelona. Així mateix, aquest centre

realitzarà un estudi sobre l'impacte que la tasca informativa del Consorci tindrà en la comunitat catòlica a nivell mundial.

El Comitè Científic, que oferirà consultoria científica, bioètica i teològica, està format per l'Institut de Salut Global de Barcelona (**ISGlobal**), pol científic d'excel·lència en recerca, així com per un grup d'experts epidemiòlegs, metges, científics, bioètics i teòlegs. Entre els quals hi ha **Francesc Torralba**, Director de la Càtedra Ethos de la Universitat Ramon Llull; **José María Simón**, expresident de la Federació Mundial de les Associacions de Metges Catòlics; **Leticia Soberón**, membre del Dicasteri vaticà per a les Comunicacions Socials; **Concepció Mestres Miralles**, degana de la Facultat de Ciències de la Salut Blanquerna, Universitat Ramon Llull (Barcelona); i **Jordi Serrano Pons**, fundador i CEO de UniversalDoctor i EpidemiXs.

EL NOSTRE REPTE, EL SEU FUTUR

TRIA ESCOLA CRISTIANA

www.triaescolacristiana.cat

93 302 70 13

**Escola Cristiana
de Catalunya**

Fotografia: Justícia i Pau.

Memorial Joan Gomis: “No podem deixar que escriguin sempre els qui tenen recursos”

Les entitats convocants del XV Premi Joan Gomis han reconegut l'obra audiovisual “Teixint fils d'emocions”, un documental de l'Associació Periodisme Fora de Quadre, en col·laboració amb l'Escola Cultura de Pau de la UAB. En la categoria de trajectòria periodística, ha estat premiat “Sed de agua, sed de vida”, un projecte de **Jairo Marcos i María Ángeles Fernández**, una aposta original i ambiciosa que ha recorregut més de 12 països amb l'aigua com a eix transversal.

A l'acte de lliurament del premi, celebrat aquest dilluns 15 de març al Col·legi de Periodistes, l'Associació Fora de Quadre ha destacat que el documental premiat “és una finestra per mostrar formes d'educar diferent” i que està basada en les “arpilleres”, una experiència reivindicativa provinent de Xile.

Per la seva banda María Ángeles Fernández, reconeguda per la seva trajectòria periodística juntament amb Jairo Marcos, ha afirmat que “a través de l'aigua es pot parlar de multitud de qüestions que ens afecten a totes”. Pau, drets, humans, igualtat i erradicació de la pobresa són elements que han travessat la seva obra periodística. Fernández ha denunciat que tot i ser

Jairo Marcos i María Ángeles Fernández, guardonats en la categoria de trajectòria periodística.

Fotografia: Justícia i Pau

un dret humà reconegut des de fa més de deu anys, l'aigua ha començat a cotitzar a mercats com a Wall Street. Fernández, en un enèrgic discurs d'agraïment, ha volgut recordar que el sector es troba amb uns "sous de misèria i míseres tarifes de col·laboració per reportatges als quals s'ha de dedicar molt de temps".

La periodista ha agraït el suport del premi i d'aquelles persones que mantenen viva la memòria de Joan Gomis. "No podem deixar que sempre escriguin els mateixos, els qui tenen recursos". "Tan important com explicar el món és saber qui l'explica", ha sentenciat.

L'acte, conduït pel president de Justícia i Pau a Barcelona, **Eudald Vendrell**, ha acabat amb la visualització d'una part del documents "**Texint fils d'emocions**" i Vendrell ha recordat que, passi el que passi amb la situació sanitària, l'entitat seguirà impulsant el memorial Joan Gomis.

L'entrega dels premis, s'havia de celebrar al mes de novembre i es va aplaçar a causa de la situació sanitària. La darrera edició, celebrada l'any 2019, va tenir dos premis ex aequo en la categoria de reportatges i un reconeixement a la trajectòria de **Sergi Cámara** pel seu treball de denuncia de la vulneració de drets humans al Mediterrani i les fronteres europees.

En la categoria d'obres periodístiques, el Memorial ha premiat ex aequo dos reportatges multimèdia. El primer reportatge premiat fou "#Sexsymbols", reportatge de les periodistes **Gemma Parellada, Maria Olivella-Quintana i Majo Siscar**, centrat en dones de diferents comunitats de Bolívia, la República Democràtica del Congo i Indonèsia que s'enfronten als seus propis reptes i lluiten, de manera individual o col·lectiva, per defensar els seus drets en contextos de discriminació. "Congo: la guerra sin

L'equip de guardonades en la categoria d'obres periodístiques. Fotografia: Justícia i Pau

fin", del periodista **Santiago Barnuevo** i la fotògrafa **Marta Soszynska**, va ser l'altre reportatge premiat pel jurat, on es narra la vida a la República Democràtica del Congo, amb històries de superació en un dels països africans amb majors conflictes latents.

El premi Joan Gomis el convoquen Justícia i Pau, Cristianisme i Justícia, FundiPau, Mans Unides, Fundació Cultura de Pau, Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna-URL, Lafede.cat, Catalunya Religió, el Col·legi de Periodistes de Catalunya i les revistes El Ciervo i Foc Nou.

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

● CONTES DESEXPLICATS

● EL JARDÍ D'EN JULIVERT

● BERNABÉ

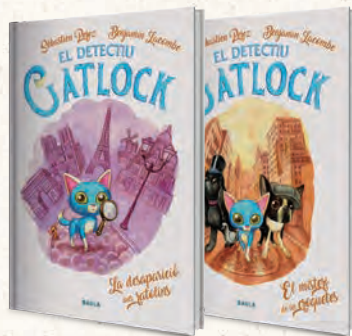
Una primavera plena de novetats per llegir

Llibres que fan lectors

BAULA

● GATLOCK

● ALA DELTA SÈRIE BLAVA

La Fundació Pere Tarrés en alerta pels desnonaments de famílies amb infants

Habitatges sense finestres, amb humitats, situacions d'amuntegament. Famílies senceres, amb infants, desnonades. Pisos compartits. Pisos ocupats. Habitacions rellogades. Domicilis amb una sola habitació. Nens que fan els deures damunt del llit. Joves que, en 14 anys, han passat per 15 habitatges diferents. Són situacions d'inseguretat, desprotecció i desarrelament que condicionen la salut emocional i física d'infants i joves. Així ho recull l'estudi '**Habitatge, infància i salut**' que aquest dimecres 17 de març ha presentat la Fundació Pere Tarrés.

L'entitat denuncia la vulneració reiterada d'un dret fonamental com és l'habitatge. I alerta que amb la crisi per la Covid-19 el context ha empitjorat. L'informe ha analitzat les condicions en què viuen 176 famílies de 24 centres de la **xarxa de centres socioeducatius de la Fundació Pere Tarrés**. Amb l'accent posat en els efectes de l'exclusió residencial, han detectat estrès i ansietat. És el patiment de compartir, per exemple, un pis de 40 metres quadrats amb 8 persones, sovint desconegudes.

L'efecte devastador dels desnonaments

"El que més ens preocupa són els desnonaments: provoquen un patiment terrible a les

famílies", ha reconegut durant la presentació **Rosalina Alcalde**, cap de Metodologia i Estudis del Departament de Consultoria i Estudis de la Fundació Pere Tarrés. Un context que genera incertesa i que ni els infants ni les famílies saben com gestionar. Quina estratègia fan servir? "Les famílies no ho expliquen per no preocupar-los".

Però el problema persisteix. I l'angoixa porta alguns infants a autolesionar-se. "Els que estem a l'àmbit de l'educació hem de posar l'alarma. És probable que aquest problema s'agreugi", ha dit Alcalde sobre els desnonaments. Es plantegen "com acompanyar al dol de la pèrdua de la llar" i consideren que "és molt important a adquirir eines per ajudar a les famílies que ho treballin a casa".

10 accions per parar el cop

El director de la Xarxa de Centres Socioeducatius i de l'Àrea de Formació i Consultoria i Estudis de la Fundació Pere Tarrés, **Rafael Ruiz de Gauna**, ha demanat fer possibles "escenaris més justos perquè aquestes situacions no hipotequin definitivament la vida dels nens i

les nenes". I també ha reivindicat més "sensibilització social, compromís de les administracions, dels parlaments, de la judicatura i de la societat en general". Per això ha llistat un seguit de mesures que depassen la capacitat d'acció de les entitats socials i requereixen un compromís col·lectiu.

En concret, ha presentat 10 propostes concretes: abaratir el preu de l'habitatge; oferir més prestacions per afrontar les despeses de les llars amb infants; potenciar el dret a l'habitatge digne; abordar el patiments dels infants i famílies, detectar i prevenir abusos; promoure espais fora de l'habitatge per al joc, la tranquil·litat i l'estudi; acompanyar les famílies en processos de desnonaments; treballar protocols perquè els centres educatius puguin atendre les famílies en aquestes situacions; una major coordinació entre agents socials i impulsar activitats de vacances amb un lleure educatiu de qualitat.

Malalties i manca d'intimitat

Durant la presentació dels resultats de l'informe, Alcalde ha assegurat que "la qualitat de l'habitatge té un fort impacte en la salut dels in-

fants". Com a exemples ha parlat de problemes de goteres i humitat, mala il·luminació o l'exposició a fums com a causants directes d'al·lèrgies o malalties respiratòries.

Les dificultats en l'habitatge també afecten les emocions dels més petits. Un 14% dels casos pateixen amuntegament. Els nens i nenes parlen de "la incomoditat" que els genera "la falta d'espais adequats per la intimitat". Cosa que afecta per exemple, a l'hora de fer deures escolars i l'estudi. També genera estrès i conflictes. I demana estar alerta, especialment, quan "el gruix de les agressions sexuals es produeixen a l'interior de la llar", ha recordat Alcalde.

L'estigma de la pobresa

S'han adonat també que l'habitatge compartit afecta el joc simbòlic dels nens i nenes. "Apareix l'autocontenció del joc i l'expressivitat per no fer nosa". Tornant del confinament, ha explicat Alcalde, han vist que molts infants havien perdut aquest recurs.

L'estudi aporta noves dades sobre l'estigma de la pobresa i els seus efectes en les relacions so-

cials dels infants. Han detectat, per exemple, “la vergonya de no voler portar companys a casa perquè no està en condicions: que algú pugui veure com viuen i que ho expliquin a l’escola”. O pel fet d’haver-se de dutxar al centre socioeducatiu, quan el lloc on viuen les famílies genera problemes d’higiene.

Una crisi que no és igual per a tothom

Entre els perfils analitzats han detectat “una sobrerrepresentació de famílies monomarentals”. Saben que és un col·lectiu més exposat a patir

exclusió. Una radiografia en què només hi ha la figura de la mare, amb ingressos inferiors als 700€ i amb un risc molt elevat de perdre el seu habitatge. Alcalde també ha assegurat que “la pobresa pot generar seqüeles importants en la vida d’aquests infants, sobretot quan es dona en edats primerenques”. Això implica “efectes perdurables”, més enllà de que el context millori a cinc anys vista.

Per franges d’edat l’estudi mostra que els infants més petits estan més exposats a condicions negatives i prejudicis pel fet de passar més temps

en aquests infrahabitatges; mentre que els adolescents pateixen la falta d’espai i d’intimitat. Amb la suma dels efectes de la pandèmia, què veuen? Que no tothom els pot afrontar de la mateixa manera: “L’efecte de la crisi de la Covid en la classe obrera empobrida és devastador”, ha dit Alcalde. “Un 75% ha vist disminuïts els seus ingressos com a conseqüència del covid-19”. I dins d’aquest grup, només el 31% ha parat el cop gràcies al cobrament de la renda garantida.

La càrrega de l’habitatge

L’informe explicita que la despesa per habitatge posa moltes famílies en risc: “La pobresa no és una realitat tan llunyana en les famílies de classe mitja”. En concret, apunta que “un 25% de famílies s’han canviat d’habitatge els darrers 4 anys com a estratègia per abaratir costos”.

També consideren “alarmant” que “un 10% de les famílies enquestades han declarat que ocupen un habitatge”. Les famílies, ha relatat Alcalde, han de triar entre pagar el lloguer i fer la compra. I molt sovint, deixen sense cobrir d’altres necessitats mèdiques que no cobreix el sistema públic, com les referides a la salut bucodental, oftalmològica, psicològica o logopèdica.

La veu dels infants

És el segon informe que publica l'Observatori Pere Tarrés de Promoció de la Infància. El mes de novembre l'entitat ja va explicitar en **un primer estudi** com les condicions socials afecten la salut dels infants.

Aquesta vegada l'informe ha copsat les percepcions de les famílies vinculades a la seva Xarxa de Centres Socioeducatius. Han enquestat 176 famílies, han creat grups de conversa amb educadores i, a partir d'uns tallers, han incorporat la mirada dels mateixos infants sobre aquesta problemàtica.

Segons Rafael Ruiza de Gauna "incloure la veu dels nens i nenes" és l'aportació més innovadora de l'estudi. Un treball qualitatiu que recull relats d'exclusió no només en primera persona, sinó com a part d'un entorn normalitzat. El taller l'han proposat a infants que viuen al barri del Raval de Barcelona "i que tenen molt a prop aquesta realitat", ha dit l'encarregada de l'informe, Rosalina Alcalde.

Xarxes que sostenen

Sobre la sensibilització de l'entorn i la necessitat de teixir xarxes de suport, Alcalde ha posat com a exemple el mateix barri del Raval, en què sindicats i centres educatius que treballen per a l'acompanyament emocional i assessoren les famílies més vulnerables. Amb tot, s'ha mostrat preocupada perquè "després del període d'alarma social i tornem a l'antiga normalitat, arribi més demanda".

Durant la presentació també han intervingut responsables, educadors i educadores i famílies de centres socioeducatius. La directora de la **Fundació Mans a les Mans**, **Neus Cerdà**, ha reconegut els límits en l'acció per part de les entitats de lleure educatiu. "Fem cures pal·liatives", ha lamentat, i ha demanat solucions per garantir la llar que necessiten aquestes persones.

També ha parlat **Estrella Ambrojo**, presidenta de la **PAH-Ciudad de L'Hospitalet**, que ha dit que només en aquesta plataforma hi ha 130 famílies. Ha denunciat "el maltractament psi-

cològic dels nens desnonats". I ha dit que "malgrat les famílies intenten ocultar-ho, els nens s'adonen de tot". **Sergi Masferrer**, treballador social del **centre socioeducatiu de la Fundació Pere Tarrés al barri de Poblenou**, a Barcelona, ha explicat com "els infants no tenen espai ni per fer els deures i han d'estudiar sobre el llit", quan són habitatges amb una sola habitació. I també que "les inseguretats dels progenitors es traspassen als fills". Per la seva banda, la Síndica de Greuges de Barcelona, **Maria Assumpció Vilà**, ha assenyalat l'encert d'aquest informe. Ha situat l'habitatge com a dret fonamental i ha dit que garantir-lo "és competència de la Generalitat" però que "els ajuntaments s'hi ha d'implicar".

Vilà ha apuntat que els tràmits per obtenir un pis de protecció oficial poden allargar-se dos anys i que la situació de manca d'habitatge "provoca un estat d'irritabilitat, estrès, solitud", entre d'altres perjudicis. I s'ha compromès a "continuar sumant esforços amb les administracions perquè tots els infants tinguin accés a les xarxes de suport".

Fotografia: Fundació La Vinya.

La Fundació La Vinya compta 37 persones sense llar als barris de Bellvitge i el Gornal

37 persones dormen als carrers de gran part de la zona sud de l'Hospitalet de Llobregat i hi ha indicis que 17 persones més també ho fan. Aquest és el resultat del recompte organitzat per la Fundació La Vinya el vespre de dijous 18 de març. Un equip de 35 voluntaris i voluntàries ha recorregut els carrers de Bellvitge, el Gornal, el polígon industrial Pedrosa, la zona de la Fira, Plaça Europa i els polígons industrials de la zona Centre.

Xavi Loza, director de la Fundació La Vinya, remarca que "es tracta de veïns i veïnes dels nostres barris, amb els mateixos drets que la resta de la ciutadania però en una situació d'extrema

vulnerabilitat". "És una realitat que ens preocupa i que volem transformar", afirma.

Al llarg de dues hores i mitja de recompte, els equips de voluntàries i voluntaris han pogut observar 37 persones dormint al ras, en cotxes i furgonetes, 15 de les quals en barraques o locals ocupats. També han trobat indicis de 17 persones més, en espais amb matalassos, roba o menjar. El recompte mostra que 54 persones podrien estar dormint al carrer en els 5,5 km² recorreguts.

Aquest recompte és un pas més en la tasca que un grup de voluntaris de la Fundació La

Vinya porta duent a terme des de fa dos anys. "En aquest temps hem conegut i fet llaços amb persones que viuen als carrers del nostre barri", afirmen els voluntaris. "L'horitzó és que ningú dormi al carrer. És una qüestió de justícia social, no d'assistencialisme", expliquen.

El primer recompte, organitzat per la Fundació La Vinya, serveix també com a assaig per al recompte de persones sense llar a tota la ciutat de l'Hospitalet de Llobregat, que es durà a terme el proper mes de maig, organitzat conjuntament amb altres entitats locals.

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA

Text original: Ramon Torruella Música original: Josep Borràs

*Ara,
més que mai,
La Passió*

*Versió reduïda d'1 h 45 min, sense
entreacte, i seguint el protocol Covid-19*

2024

MARÇ 27 (19h)

ABRIL 2 (19h) 11 (11h) 17 (19h) 25 (11h)

MAIG 1 (11h)

Venda d'entrades a WWW.LAPASSIO.NET
per telèfon al 93 7771587 i a les taquilles del teatre

La col·laboració històrica entre bisbat i administració al Sant Hospital d'Urgell, a la corda fluixa

El bisbat d'Urgell ha anunciat **en un comunicat** que els dos sacerdots que formen part del patronat de la Fundació Sant Hospital "es veuen obligats a abandonar la seva participació al Patronat" després que l'alcalde de la Seu d'Urgell, **Jordi Fàbrega**, comunicqués un "possible acord" per incloure l'avortament farmacològic dins la cartera de serveis de l'hospital. Una situació que ha situat a la corda fluixa la històrica col·laboració entre el bisbat d'Urgell i les administracions públiques al Patronat del Sant Hospital. Des de les institucions sempre s'havia valorat com a molt positiva aquesta col·laboració, per exemple, **durant els darrers mesos** per respondre a la pandèmia.

La resposta del bisbat d'Urgell desmentint l'acord arribava dimecres poques hores més tard d'unes declaracions a premsa per part de l'alcalde. La nota diu que la votació no formava part de l'ordre del dia de la reunió del patronat i que només hi figurava "la valoració de la incorporació de la interrupció farmacològica de l'embaràs a la cartera de serveis de la Fundació Sant Hospital sense explicitar que es prendria cap acord per part del Patronat".

El vicari general **Josep Maria Mauri**, en el càrrec de secretari, i el rector de la parròquia de

Sant Ot, **Ignasi Navarri**, com a vicepresident, abandonarien així el patronat per ser coherents amb “la postura de l'Església catòlica” davant de la interrupció de l'embaràs.

Des del bisbat critiquen que en la reunió del patronat aquest dijous “no s'ha posat a votació formal” aquesta votació i que “l'actual Patronat era la primera vegada que prenia en consideració aquesta qüestió”. En aquest sentit, lamenten les declaracions de l'alcalde, que presideix el patronat, i consideren que “no s'ajusten a la veritat i creen una confusió en l'opinió pública sobre un hipotètic acord”.

La resta de membres participants dels grups municipals i del Departament de Salut han expressat en un altre comunicat que en la reunió “va quedar clara quina era l'opinió majoritària del Patronat”. I que malgrat respecten l'opinió del bisbat, “l'opció favorable a tirar endavant fou majoritària”. Amb tot, hi afegeixen el seu agraïment cap al bisbat per “la governança de l'hospital” que “ha estat històricament molt positiva”. I també en el moment present per la seva “col·laboració exemplar” arran de la pandèmia, per la cessió de “l'edifici del seminari per a l'estada de la gent gran de l'hospital de la Seu”.

En aquest sentit, diuen, volen evitar “la sortida dels seus membres del Patronat” i els demanen que “reconsiderin la seva decisió i es pugui allargar aquesta col·laboració tant exitosa”.

Aquests són els dos comunicats íntegres:

El Bisbat d'Urgell davant la informació publicada sobre la Fundació Sant Hospital comunica el següent:

1. A la reunió d'avui dia 17 de març del Patronat de la Fundació Sant Hospital (FSH) de La Seu d'Urgell no s'ha posat a votació formal cap decisió dels membres del Patronat sobre impulsar-hi l'avortament farmacològic. L'actual Patronat era la primera vegada que prenia en consideració aquesta qüestió, i el que figurava a l'ordre del dia, només indicava el tractament de “la valoració de la incorporació de la interrupció farmacològica de l'embaràs a la cartera de serveis de la Fundació Sant Hospital”, sense explicitar que es prendria cap acord per part del Patronat.

2. Lamentem les declaracions efectuades per l'Il·lm. Sr. Alcalde i President del Patronat de la FSH perquè no s'ajusten a la veritat i creen una confusió en l'opinió pública sobre un hipotètic acord.

3. Davant aquesta actuació, el Bisbat d'Urgell comunica que els dos sacerdots que formen part del Patronat segons els seus Estatuts, el Vicepresident nat de la Fundació i el Secretari, es veuen obligats a abandonar la seva participació al Patronat, deixant clara que la postura de l'Església Catòlica ha estat sempre la defensa de la vida, des dels seus inicis fins a la seva fi natural, i especialment pel que fa als més febles i desvalguts.

4. La Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell és hereva d'una centenària tradició que es remuntava al segle XI quan al redós de la Catedral i sota la protecció del Bisbat d'Urgell i el Capítol dels Canonges es crea l'Hospital dels pobres. La beata Mare Janer hi va fundar el seu Institut religiós al segle XIX. Actualment era un bon exemple de col·laboració i entesa entre l'Ajuntament, el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya i el Bisbat d'Urgell.

La Seu d'Urgell, 17 de març de 2021

Comunicat de premsa en relació a la reunió del Patronat de la Fundació Sant Hospital d'ahir, 17 de març, els membres participants dels grups municipals i del Departament de Salut volem manifestar:

—En el debat sobre la inclusió de l'avortament farmacològic dins la cartera de serveis de l'hospital, tots els membres del Patronat van explicar la seva opinió i van manifestar la seva postura. A la reunió va quedar clara quina era l'opinió majoritària del Patronat i també l'opinió contrària de les persones que representen el Bisbat, que va ser clara i coherent amb la doctrina de l'església catòlica, i mereix tot el nostre respecte. Tanmateix, l'opció favorable a tirar endavant fou majoritària.

—Per aquest motiu es va acordar començar els tràmits i preparar el circuit per incloure aquesta prestació en la cartera de serveis del centre. És

una decisió que no es pren contra ningú, sinó a favor dels drets de les dones i en virtut d'una llei aprovada al Parlament de Catalunya l'any 2010. L'hospital de la Seu farà el que fan d'altres centres d'arreu del país.

—L'aportació del Bisbat a la governança de l'hospital, que té origen al segle XV, ha estat històricament molt positiva, tant en els bons com en els mals moments, i només podem tenir paraules d'agraïment. Tenim un recent exemple durant la pandèmia en què s'ha fet una col·laboració exemplar amb la utilització d'un espai a l'edifici del seminari per a l'estada de la gent gran de l'hospital de la Seu. No voldríem, de

cap manera, la sortida dels seus membres del Patronat, i demanem que reconsiderin la seva decisió i es pugui allargar aquesta col·laboració tant exitosa.

—En aquest context, es fa necessari un nou plantejament de la gestió de recursos per tal de respondre amb eficàcia i eficiència a les necessitats assistencials de la població del nostre territori. Per aquest motiu, en la reunió d'ahir es va acordar també prioritzar el procés iniciat al juny del 2020 de traspasar la gestió de la Fundació Sant Hospital a una empresa de titularitat pública.

Sant Josep

PER JOSEP GALLIFA
A UNIVERSITAS

El Papa Francesc amb la Carta apostòlica “Patris corde” (amb cor de pare), va recordar el 150è aniversari de la declaració de sant Josep com a patró de l'Església Universal i va comunicar que aquest any 2021 estaria dedicat a Sant Josep. Parlar de Sant Josep, en la proximitat de la seva onomàstica té doncs també enguany aquest interès més ampli.

Sant Josep és una festa molt arrelada que marca la transició de l'hivern cap a la primavera. Algunes tradicions populars ens ho recorden: Les cremà de les falles de València, que enguany no es podran celebrar, la crema cremada per

les postres del dinar de la que és una festa ben assenyalada del calendari... A la meva infantesa festa grossa, doncs era el sant del meu avi i padrí que anava sempre acompanyada del dinar multitudinari familiar corresponent en el que no hi faltava l'esmentada crema de Sant Josep... Disculpin aquesta petita referència personal.

El nom: Josep era un nom molt comú abans: “De Joseps, Joans,...”, també molt comú en totes les llengües, com l'àrab Yusuf, o l'hebreu, d'on és originari, com és el cas del mateix Josep (Yosef) de l'antic testament, onzè fill de Jacob, el primer de Jacob i Raquel. El significat del nom

hebreu més acceptat és “Deu afegirà” o “Déu incrementarà”, doncs “afegir” s’escriu en hebreu amb les mateixes consonants que Yosef.

Però la que celebrem el 19 de març és la festa de Sant Josep, espòs de Maria. I no sempre s’entén bé el paper de Sant Josep. Es va casar amb Maria protegint-la així de la probable difamació que possiblement s’hauria produït en el seu temps pel fet de ser mare sense marit. Sembla que sigui un sant de poca importància donada la rellevància de la resta de la família: ni més ni menys que Jesús i Maria! Sant Josep es veu petit al seu costat, i a vegades se l’ha mirat amb una mica d’ironia i displicència considerant-lo un sant menor. A més quan Jesús desenvolupa la seva missió ja no sembla ser-hi, probablement ja hauria mort, i això fa que perdi presència en els moments centrals de l’Evangeli.

Però Sant Josep hi va ser quan més necessari era, i té una sèrie de característiques molt remarcables que el fan un sant singular:

–Protecció de la família: Va actuar per protegir la família ja abans del naixement de Jesús, en el

naixement, o en la fugida a Egipte per evitar la maldat d’Herodes. És també protector de Maria, com hem comentat.

–Discreció: Sant Josep està present en els primers anys de Jesús. La seva característica és ser-hi, actuar encara que no sigui tant visible la seva acció. Sempre hi es present i treballa discretament per un propòsit més gran que el depassa.

–Espiritualitat: Proximitat amb Maria i Jesús. Hi pot haver una major benedicció espiritual? Per la seva advocació ben segur hi ha implicada aquesta proximitat familiar amb Jesús i Maria.

–Treball: Com a bon fuster requeria de planificar la seva obra, treballar amb materials, actuar amb mestratge per fer una obra acabada. Sant Josep tenia ofici, i l’ofici-creador es manifesta en l’obra-creació. Un bon mestre també té, a partir del seu ofici, una filosofia de vida, es realitza com a persona en aquest mestratge.

–Maduresa: Sempre se l’ha considerat gran en quan a edat, relacionada amb capteniment, amb seny i amb maduresa.

—Paternitat: Se'l considerava pare de Jesús, deien de Jesús: "Què ens ha d'ensenyar aquest fill del fuster?". A nosaltres ens ensenya que la paternitat és també social i de vincles més enllà de la biologia.

Donat que és un exemple de paternitat, de ser-hi, però no per substituir el fill, ni per fer que sigui una projecció d'ell, sinó per contribuir a permetre que sigui qui ha de ser. Això hauria de ser la paternitat, estimació genuïna. Per això es tant oportú celebrar també per Sant Josep el dia del Pare.

Sant Josep està sempre al costat del treball discret, però també en el treball eficaç, en l' obrar. ...I també és treball el treball espiritual. Per això moltes obres i espiritualitats tenen l'advocació de Sant Josep.

Una anècdota coneguda que s'explica és que l'hi van preguntar a Gaudí: "A la Sagrada Família hi haurà les torres de Jesús, les dels Evangelistes, la de Maria, la dels Apòstols. I la de Sant Josep? On és Sant Josep?" I Gaudí va respondre: "Sant Josep l'acabarà". Fent referència a l'Asso-

ciació Espiritual de Devots de Sant Josep que era l'entitat que rebé els donatius per la construcció del temple. Sant Josep hi és doncs present, sense ser-hi, en l'obrar, el que no es veu, però hi és i fa possible amb la seva acció la manifestació més explícita. Sant Josep ha estat lligat en diversos moments de la construcció del temple, fins i tot va consagrar-lo com a basílica un Papa que tenia com a nom de pila Joseph, com va recordar Benet XVI.

El Papa Francesc quan ha establert enguany aquesta dedicació a Sant Josep, segurament vol que ens fixem en aquest sant. En l'any de la pandèmia es també important l'acció que no sempre es veu de tanta gent com els sanitaris, els educadors, els cuidadors en general, i el sacrificis més grans o més petits que fem tots. Un any per conèixer Sant Josep, venerar-lo i deixar que actuï. Deu afegirà. Com ho fa en aquest temps primaveral quan es comença a desvetllar de nou el cicle de la vida.

Una missió arqueològica descobreix el monestir cristià més antic d'Egipte
DL, 15/03/2021 | EL PAÍS

Comença la preinscripció escolar per al curs que ve, totalment telemàtica
DL, 15/03/2021 | EL PUNT AVUI

Les entitats alerten que la crisi social tot just arrenca
DL, 15/03/2021 | EL PUNT AVUI

Els musulmans busquen des de fa 10 anys una mesquita estable a Lleida
DL, 15/03/2021 | LA MAÑANA

Quimet Soler, protector dels tresors de la Basílica de Castell d'Empúries
DM, 16/03/2021 | EMPORDÀ

Les esglésies recuperen a poc a poc els feligresos perduts durant la pandèmia
DM, 16/03/2021 | REGIÓ 7

Els monjos de Montserrat i altres convents van ser vacunats amb Pfizer
DC, 17/03/2021 | LA VANGUARDIA

Mesures urgents per frenar el deteriorament de la capella del Castell de Torredembarra
DC, 17/03/2021 | DIARI DE TARRAGONA

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Contents de sumar com a @Blanquerna en aquesta iniciativa per informar correctament sobre #vacunes i lluitar contra #fakenews i #desinformació

Traducció Tweet

ISCREB @iscreb_2d

Catalunya Religió, soci fundador d'un consorci internacional contra la #desinformació sobre les #vacunes zcu.io/GF0X #Catalunya. #religio @catreligio #barcelona #instagram #insta #catalunya #igersCatalunya #igersbar.

20:35 - 16 mar. 21 - Twitter for iPhone

CPL Editorial
@CPLeditorial

Per a la celebració d'un Sant Josep especial #19març, oferim un material específic: 🎵L'himne "Sant del silenci", amb música d'Albert Taulé i lletra de Pere Valls Garreta. 🙏La pregària del papa Francesc a Sant Josep.

bit.ly/3bMz8Qj

Foto: A. M. Canal

Traducció Tweet

Església Barcelona y 9 más

8:35 - 15 mar. 21 - Twitter Web App

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Atenció, famílies! Avui comencen les #preinscripcions per educació #infantil i #primària. Es presenten per via telemàtica i teniu temps fins el proper dimecres 24 de març. Si ho necessiteu, a la vostra escola FEDAC estarem encantats d'ajudar-vos! #ObrimLesPortes #TriaFEDAC.

Traducció Tweet

8:00 - 15 mar. 21 - Hootsuite Inc.

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

Demà, 16 de març, l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu integrarà les tres Províncies religioses actuals en una sola que s'anomenarà Província Sant Joan de Déu d'Espanya.

Ens informa @OHSanJuanDeDios al següent enllaç: bit.ly/3bMYSMk

Traducció Tweet

70 y 9 más

13:52 - 15 mar. 21 - Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Amb l'aplicació de les noves normes de mobilitat i del 30% de l'aforament a la Basílica de #Montserrat, tornem a activar el servei de reserva prèvia per a la Missa i l'accés a la Santa Imatge de la Mare de Déu durant els caps de setmana i festius: abadiamontserrat.cat/reserves/

Traducció Tweet

16:41 - 15 mar. 21 - Hootsuite Inc.

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Els col·legis #maristes de Catalunya continuen treballant per esdevenir centres referents en educació en #dretsdelesinfants i ciutadania global amb @unicef_cat. Gràcies, Maria Mur, per acompanyar-nos en aquest camí.

Traducció Tweet

Maristes Igualada y 7 más

18:21 - 16 mar. 21 - Twitter Web App

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Demà s'inaugura l'orgue de la cripta de la Sagrada Família. El desembre del 2019 s'iniciava una campanya de mecenatge que ha fet possible la rehabilitació i el trasllat de l'orgue romàntic Cavallé-Coil del 1896.

Traducció Tweet

Josep M. Turull

15:08 - 18 mar. 21 - Twitter Web App

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

La pràctica del 'discerniment' ens interpel·la a veure allò que sovint s'amaga i a escoltar allò del que sovint no se'n parla, submergits com estem en la marea d'informacions que ens amenaça amb desbordar-nos. Quarta sessió del #RecésQuaresma2021 ow.ly/XgsF50DYGVz

Traducció Tweet

11:50 - 18 mar. 21 - Hootsuite Inc.

Vedruna Catalunya Ed
@vedrunaCat

Ja fa olor de primavera 🌸 Un temps que sempre hem associat amb la Pasqua 🐣 Un esclat a la vida. Un estat anímic de renaixement. Avui des dels cims hem albirat aires de renovació 🌟 Preparant la càpsula pedagògica de #Pasqua #pasqua2021 #primavera #Vic #escolaambvalors @Diacvic

Traducció Tweet

35 reproduccions

12:30 - 18 mar. 21 - Twitter for Android

La Salle
@LaSalleCat

Regalar una rosa, un punt de llibre o enviar una felicitació per #SantJordi pot suposar un gran canvi en la situació de més de 300 infants i joves de la @FundacioComtal. Per col·laborar: comtal.org/sant-jordi-2021 #UnaRosaUnaOportunitat #ITuQuèTries #MiraMesEnlla #SomLaSalle

Traducció Tweet

16:02 - 16 mar. 21 - Hootsuite Inc.

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetares

🌟Dia Mundial del Treball Social: "El Treball Social vol promoure la qualitat de vida de les persones (...) des de la perspectiva dels Drets Humans." Ho explica la directora del Grau de Treball Social de la Facultat Pere Tarrés-@uramontlul, Elena Requena.

Traducció Tweet

Jo soc perquè nosaltres som: Dia mundial del Treball Social peretares.org

13:26 - 15 mar. 21 - Twitter Web App

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

"Cal crear més espais de reflexió pedagògica". Seguiu la formació de lideratge educatiu amb l'@AnnaJolonch amb els equips directius de les escoles.

#innovacióeducativa

Traducció Tweet

Necessitem més moments de reflexió pedagògica escolapiacat

17:02 - 16 mar. 21 - Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

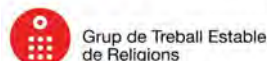
Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterrí. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Valentina Laferrara, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Míriam Díez, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

